KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 3.9.2021 r.
COM(2021) 532 final

2021/0283 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na siódmej sesji spotkania stron konwencji z Aarhus w odniesieniu do spraw dotyczących przestrzegania konwencji ACCC/C/2008/32 i ACCC/C/2015/128

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na siódmym spotkaniu stron konwencji z Aarhus w związku z przewidywanym przyjęciem decyzji VII.8f w sprawie wypełnienia przez Unię Europejską zobowiązań wynikających z konwencji

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja z Aarhus

Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska („konwencja z Aarhus")[1] jest wielostronną umową środowiskową zawartą pod egidą Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ (EKG ONZ).

Konwencja z Aarhus została zatwierdzona w dniu 17 lutego 2005 r.[2] przez Wspólnotę Europejską, która również złożyła deklarację po jej podpisaniu[3]. Wszystkie państwa członkowskie są stronami umowy. Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 („rozporządzenie w sprawie konwencji z Aarhus") przyczynia się do wdrożenia konwencji w odniesieniu do instytucji i organów UE[4].

2.2. Konwencja z Aarhus

Umawiające się strony konwencji z Aarhus spotykają się co cztery lata, a jeden ze stałych punktów porządku obrad dotyczy przestrzegania przez strony postanowień konwencji. Przestrzeganie postanowień monitoruje Komitet ds. Przestrzegania Konwencji z Aarhus ustanowiony na mocy konwencji zgodnie z jej art. 15. Ustalenia Komitetu ds. Przestrzegania Konwencji są ostateczne.

Komitet przedkłada swoje ustalenia do zatwierdzenia podczas spotkania stron konwencji z Aarhus zgodnie z zasadą 37 decyzji I/7 w sprawie przeglądu przestrzegania postanowień[5]. W przypadku zatwierdzenia uzyskają one status oficjalnej wykładni konwencji z Aarhus, w związku z czym staną się wiążące dla umawiających się stron i organów konwencji.

Podczas spotkania stron decyzje podejmowane są w drodze konsensusu. W przypadku gdy wszelkie próby osiągnięcia konsensusu kończą się niepowodzeniem, decyzje w kwestiach merytorycznych podejmowane są w drodze głosowania większością trzech czwartych głosów stron obecnych i głosujących[6]. UE ma 27 głosów na 46 głosów ogółem, jeśli wszystkie strony są obecne.

---

1 Opublikowana na stronie internetowej EKG ONZ: http://www.unece.org/fileadmin/DAM/env/pp/documents/cep43e.pdf

2 Decyzja Rady 2005/370/WE, Dz.U. L 124 z 17.5.2005, s. 1.

3 Deklarację UE opublikowano na stronie internetowej EKG ONZ w części „Declarations and Reservations" (Deklaracje i zastrzeżenia), zob. *https://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=IND&mtdsg_no=XXVII-13&chapter=27&clang=_en*

4 Dz.U. L 264 z 25.9.2006, s. 13.

5 Dostępna na stronie internetowej g0430994.doc (unece.org)

6 Decyzja I/1 w sprawie regulaminu wewnętrznego (zob. w szczególności zasada 35 dotycząca podejmowania decyzji), zob. http://www.unece.org/fileadmin/DAM/env/pp/documents/mop1/ece.mp.pp.2.add.2.e.pdf

Przed spotkaniem stron stanowiska UE są ustalane w Grupie Roboczej Rady ds. Międzynarodowych Zagadnień Środowiska.

2.3. Planowany akt konwencji z Aarhus

W dniach 18–20 października 2021 r., podczas swojej siódmej sesji, strony konwencji z Aarhus mają przyjąć decyzję VII.8f dotyczącą przestrzegania przez Unię Europejską postanowień konwencji („planowany akt").

Celem planowanego aktu jest ustalenie, czy Unia Europejska przestrzega postanowień konwencji w szczególności w odniesieniu do spraw ACCC/C/2008/32 i ACCC/C/2015/128, oraz określenie warunków niezbędnych do zapewnienia przestrzegania postanowień konwencji i ewentualnego nałożenia na Unię regularnych obowiązków sprawozdawczych, a także zwrócenie się do zainteresowanej strony o wprowadzenie pilnych środków w celu zapewnienia przestrzegania postanowień.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

W dniu 17 marca 2017 r. Komitet wydał wnioski w sprawie ACCC/C/2008/32 wniesionej przez organizację pozarządową *ClientEarth* i dotyczącej dostępu do wymiaru sprawiedliwości na poziomie UE[7]. Komitet uznał, że traktatowe zasady dotyczące dostępu do wymiaru sprawiedliwości przed sądami UE, według ich wykładni, oraz kryteria dostępu do administracyjnych procedur odwoławczych na podstawie rozporządzenia w sprawie konwencji z Aarhus, są niezgodne z postanowieniami konwencji.

W odrębnej sprawie dotyczącej przestrzegania postanowień konwencji, ACCC/C/2015/128[8], której ustalenia przekazano w dniu 17 marca 2021 r., Komitet stwierdził, że UE naruszyła konwencję z powodu niezapewnienia członkom społeczeństwa dostępu do procedur administracyjnych lub sądowych w celu zakwestionowania decyzji w sprawie środków pomocy państwa podjętych przez Komisję Europejską.

W dniu 14 października 2020 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący zmiany rozporządzenia w sprawie konwencji z Aarhus[9] oraz komunikat w sprawie poprawy dostępu do wymiaru sprawiedliwości[10] w odpowiedzi na ustalenia Komitetu dotyczące sprawy ACCC/C/2008/32. Była to odpowiedź na wezwanie Rady[11] skierowane do Komisji, aby przedstawiła wniosek ustawodawczy, oraz na zobowiązania Komisji podjęte w komunikacie w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu.

W efekcie końcowym procesu ustawodawczego w dniu 12 lipca 2021 r. osiągnięto porozumienie polityczne w ramach rozmów trójstronnych, w którym uwzględniono wszystkie zastrzeżenia Komitetu ds. Przestrzegania Konwencji w sprawie ACCC/C/2008/32.

---

7 Ustalenia i porady na podstawie sprawy ACCC/C/2008/32 są dostępne pod adresem: https://unece.org/env/pp/cc/accc.c.2008.32_european-union oraz https://***unece.org/env/pp/cc/accc.m.2017.3_european-union***

8 https://unece.org/sites/default/files/2021-03/C128_EU_findings_advance%20unedited.pdf

9 COM(2020) 642

10 COM(2020) 643

11 Decyzja Rady (UE) 2018/881 z dnia 18 czerwca 2018 r. wzywająca Komisję do przedłożenia analizy opcji, jakimi Unia dysponuje, by zaradzić kwestiom podniesionym w ustaleniach Komitetu ds. Przestrzegania Konwencji z Aarhus w sprawie ACCC/C/2008/32 i, w stosownym przypadku, mając na uwadze wyniki analizy, wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1367/2006, ST/9422/2018/INIT, Dz.U. L 155 z 19.6.2018, s. 6.

Sprawa ACCC/C/2015/128 dotyczy wyjątków w zakresie pomocy państwa na podstawie rozporządzenia w sprawie konwencji z Aarhus, które nie było częścią wniosku ustawodawczego Komisji przywołanego powyżej. Podczas rozmów trójstronnych w dniu 12 lipca 2021 r. Komisja wydała jednak oświadczenie w ramach kompromisu prowadzącego do przyjęcia zmienionego rozporządzenia w sprawie konwencji z Aarhus, w którym zobowiązała się do oceny ustaleń w tej sprawie i opublikowania wyników do końca 2022 r. Komisja stwierdziła również, że do końca 2023 r., w razie potrzeby, przedstawi środki mające na celu rozwiązanie tej kwestii, w świetle zobowiązań UE i państw członkowskich wynikających z konwencji z Aarhus i z uwzględnieniem przepisów prawa Unii dotyczących pomocy państwa.

Niniejsza inicjatywa dotyczy projektu decyzji Rady obejmującej te dwie sprawy; w związku z tym UE może wyrazić jednolite stanowisko na spotkaniu stron, które odbędzie się w dniach 18–20 października 2021 r.

W odniesieniu do sprawy ACCC/C/2008/32 UE oczekuje, że podczas spotkania strony przyznają, że środki UE – gdy już zostaną przyjęte i wejdą w życie – zapewnią zgodność z konwencją z Aarhus. W związku z tym, że projekt decyzji w sprawie spotkania stron przygotowano przed formalnym zakończeniem procedury ustawodawczej w odniesieniu do rozporządzenia w sprawie konwencji z Aarhus, może być konieczne, aby UE wystąpiła o aktualizację projektu decyzji w sprawie spotkania stron w celu pełnego odzwierciedlenia tej bardzo istotnej zmiany w UE.

W sprawie dotyczącej pomocy państwa UE przyjmie decyzję uznającą ustalenia, ale nie zatwierdzi ich, i powróci do tej kwestii na kolejnym spotkaniu stron, które ma się odbyć w 2025 r., składając jednocześnie sprawozdanie Komitetowi ds. Przestrzegania Konwencji w terminach określonych w oświadczeniu Komisji.

W związku z powyższym na zbliżającym się siódmym spotkaniu stron UE powinna przyjąć ustalenia w sprawie ACCC/C/2008/32, z zastrzeżeniem przepisów niniejszego projektu decyzji Rady. Ponadto UE powinna uznać ustalenia w sprawie ACCC/C/2015/128, ale zwrócić się o odroczenie zatwierdzenia tych ustaleń do ósmej sesji spotkania stron.

Ponadto istotne jest również, aby w konwencji uznano centralną rolę sądów krajowych UE jako sądów powszechnych prawa Unii[12] oraz uznano system orzeczeń w trybie prejudycjalnym na mocy art. 267 TFUE za ważny środek dostępu do wymiaru sprawiedliwości i środek odwoławczy w sprawach dotyczących środowiska. Powinno to znaleźć odzwierciedlenie w tekście decyzji przyjętej na spotkaniu stron.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto

[12] Opinia 1/09, Ustanowienie jednolitego systemu rozstrzygania sporów patentowych, EU:C:2011:123, pkt 80.

instrumenty, które na mocy prawa międzynarodowego nie są wiążące, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”[13].

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Konwencja z Aarhus jest organem powołanym na mocy umowy zawartej pod auspicjami Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ.

Akt, który ma zostać przyjęty podczas spotkania stron, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 15 konwencji z Aarhus i przepisami decyzji I/7 w sprawie przeglądu przestrzegania postanowień, w szczególności z jej zasadą 37[14].

Z kolei planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma zostać zajęte stanowisko w imieniu Unii.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu prawnego odnoszą się do polityki ochrony środowiska.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 192 ust. 1.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 192 ust. 1 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

---

13 Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy/Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

14 Cytowane powyżej.

2021/0283 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na siódmej sesji spotkania stron konwencji z Aarhus w odniesieniu do spraw dotyczących przestrzegania konwencji ACCC/C/2008/32 i ACCC/C/2015/128

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 17 lutego 2005 r. decyzją Rady 2005/370/WE[15] zatwierdzono w imieniu Wspólnoty Europejskiej Konwencję o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska („konwencja z Aarhus”)[16].

(2) Zgodnie z art. 10 ust. 2 konwencji z Aarhus podczas spotkania strony mogą przyjąć decyzje dotyczące przestrzegania postanowień konwencji.

(3) W dniach 18–20 października 2021 r., podczas swojej siódmej sesji, strony konwencji z Aarhus mają przyjąć decyzję VII.8f dotyczącą wypełnienia przez Unię Europejską zobowiązań wynikających z konwencji, w tym ustaleń w sprawie ACCC/C/2008/32 oraz w sprawie ACCC/C/2015/128.

(4) Należy określić stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na spotkaniu stron konwencji z Aarhus, ponieważ decyzja VII.8f dotycząca wypełnienia przez Unię Europejską zobowiązań wynikających z konwencji będzie dla Unii wiążąca.

(5) Unia wdrożyła wynikające z konwencji obowiązki w odniesieniu do instytucji i organów UE w głównej mierze rozporządzeniem (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty („rozporządzenie w sprawie konwencji z Aarhus”).

(6) Na podstawie art. 15 konwencji z Aarhus powołano Komitet ds. Przestrzegania Konwencji z Aarhus („Komitet”), którego zadaniem jest badanie przestrzegania przez strony postanowień konwencji. Z kolei, zgodnie z zasadą 37 decyzji I/7 w sprawie przeglądu przestrzegania, ustalenia Komitetu muszą zostać zatwierdzone przez spotkanie stron.

---

15 Decyzja Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (Dz.U. L 124 z 17.5.2005, s. 1).

16 http://www.unece.org/fileadmin/DAM/env/pp/documents/cep43e.pdf

(7) W dniu 17 marca 2017 r. Unia otrzymała jego ustalenia w sprawie ACCC/C/2008/32 dotyczącej dostępu do wymiaru sprawiedliwości na poziomie UE[17]. W pkt 123 ustaleń Komitet stwierdził, że „strona nie przestrzega art. 9 ust. 3 i 4 konwencji w odniesieniu do dostępu obywateli do wymiaru sprawiedliwości, ponieważ ani rozporządzenie w sprawie konwencji z Aarhus, ani orzecznictwo TSUE nie zapewniają wdrożenia ani przestrzegania obowiązków wynikających z tych postanowień".

(8) Organy konwencji z Aarhus zostały poinformowane w deklaracji interpretacyjnej, którą UE złożyła w chwili podpisania konwencji i ponowiła przy jej zatwierdzeniu, że „w kontekście prawnym i instytucjonalnym Wspólnoty [...] instytucje Wspólnoty będą stosować konwencję w ramach istniejących i przyszłych zasad dotyczących dostępu do dokumentów i innych odpowiednich zasad prawa wspólnotowego w dziedzinie objętej konwencją".

(9) Administracyjna procedura odwoławcza na mocy rozporządzenia w sprawie konwencji z Aarhus uzupełnia ogólny unijny system kontroli sądowej, który umożliwia członkom społeczeństwa przegląd aktów administracyjnych w drodze bezpośrednich odwołań sądowych na poziomie Unii, mianowicie na mocy art. 263 ust. 4 TFUE, oraz, zgodnie z art. 267 TFUE, za pośrednictwem sądów krajowych, które stanowią integralną część systemu Unii na mocy Traktatów. Zasadniczą rolę w tym systemie odgrywa uprawnienie sądów krajowych do zwracania się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 267 TFUE. Zgodnie z art. 267 TFUE sądy krajowe państw członkowskich stanowią integralną część systemu ochrony sądowej UE jako sądy powszechne prawa Unii[18].

(10) Uwzględniając obawy wyrażone przez Komitet w sprawie ACCC/C/2008/32, w dniu 14 października 2020 r. Komisja przedstawiła wniosek ustawodawczy[19] mający na celu zmianę rozporządzenia w sprawie konwencji z Aarhus, który został nieformalnie uzgodniony przez współprawodawców w ramach rozmów trójstronnych w dniu 12 lipca 2021 r. Zmienione rozporządzenie w sprawie konwencji z Aarhus zapewnia obecnie zgodność prawa Unii z postanowieniami konwencji z Aarhus o dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska w sposób zgodny z podstawowymi zasadami prawa Unii i jej systemem dotyczącym sądowych procedur odwoławczych.

(11) Komisja poinformowała Komitet ds. Przestrzegania Konwencji o szczegółach porozumienia politycznego w dniu 16 lipca 2021 r., przekazała Komitetowi skonsolidowaną wersję tekstu w dniu 23 lipca 2021 r. po jego zatwierdzeniu przez Komitet Stałych Przedstawicieli (Coreper) oraz przekazała Komitetowi ds. Przestrzegania Konwencji ostateczny wynik procedury ustawodawczej, w tym tekst opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu [xxx października 2021 r.]. W decyzji spotkania stron należy zatem z zadowoleniem przyjąć te nowe środki i odnotować, że po wejściu w życie będą stanowić one pełną odpowiedź na ustalenia Komitetu ds. Przestrzegania Konwencji w sprawie ACCC/C/2008/32.

---

17 http://www.unece.org/fileadmin/DAM/env/pp/compliance/C2008-32/Findings/C32_EU_Findings_as_adopted_advance_unedited_version.pdf

18 Opinia Trybunału (w pełnym składzie) nr 1/09 z dnia 8 marca 2011 r. wydana na mocy art. 218 ust. 11 TFUE, „Ustanowienie jednolitego systemu rozstrzygania sporów patentowych", ECLI:EU:C:2011:123, pkt 80.

19 COM(2020) 642

(12) Komitet w sprawie ACCC/C/2015/128[20], w swoich ustaleniach z dnia 17 marca 2021 r., stwierdził, że UE naruszyła konwencję z powodu niezapewnienia członkom społeczeństwa dostępu do procedur administracyjnych lub sądowych w celu zakwestionowania decyzji w sprawie środków pomocy państwa podjętych przez Komisję Europejską.

(13) Uznając obawy i ustalenia Komitetu w sprawie ACCC/C/2015/128, Komisja wydała oświadczenie w ramach kompromisu prowadzącego do przyjęcia zmienionego rozporządzenia w sprawie konwencji z Aarhus, w którym zobowiązała się do „przeanalizowania skutków ustaleń i oceny dostępnych opcji. *Komisja zakończy i opublikuje tę ocenę do końca 2022 r. W stosownych przypadkach, do końca 2023 r., Komisja przedstawi środki mające na celu rozwiązanie tej kwestii, w świetle zobowiązań UE i państw członkowskich wynikających z konwencji z Aarhus i z uwzględnieniem przepisów prawa Unii dotyczących pomocy państwa”.*

(14) Ustalenia w sprawach ACCC/C/2008/32 i ACCC/C/2015/128 zostaną przedstawione do zatwierdzenia na siódmej sesji spotkania stron konwencji z Aarhus, które odbędzie się w październiku 2021 r. w Genewie w Szwajcarii, w drodze projektu decyzji VII.8f [21] na mocy której uzyskałyby status oficjalnej wykładni konwencji z Aarhus i stałyby się wiążące dla umawiających się stron i organów konwencji.

(15) W odniesieniu do sprawy ACCC/C/2015/128, zgodnie z oświadczeniem przywołanym powyżej, Unia powinna jednak zobowiązać się do przeanalizowania skutków ustaleń i oceny opcji dostępnych w ramach porządku prawnego UE i zgodnych z jego specyfiką. Powinno to umożliwić Komisji zakończenie i opublikowanie oceny wskazanej w oświadczeniu oraz przedstawienie w stosownych przypadkach środków mających na celu rozwiązanie kwestii podniesionej przez Komitet ds. Przestrzegania Konwencji, w terminach wskazanych w oświadczeniu i z uwzględnieniem specyfiki porządku prawnego UE w zakresie pomocy państwa. W związku z tym Unia powinna również zaproponować na spotkaniu stron, aby przełożyć zatwierdzenie ustaleń w sprawie ACCC/C/2015/128 na ósmą sesję spotkania stron, a nie zatwierdzać te ustalenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na siódmej sesji spotkania stron konwencji z Aarhus w odniesieniu do projektu decyzji VII.8f w sprawie wypełnienia przez Unię Europejską zobowiązań wynikających z konwencji z Aarhus w sprawie ACCC/C/2008/32, polega na przyjęciu wyżej wymienionego projektu decyzji i zatwierdzeniu ustaleń. Unia powinna jednak dopilnować, aby w decyzji uwzględniono następujące kwestie:

– w decyzji należy z zadowoleniem przyjąć fakt, że UE podjęła wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia zgodności z ustaleniami oraz zapewnienia zainteresowanej społeczności dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska zgodnie z art. 9 ust. 3 i 4 konwencji. W decyzji należy również wyjaśnić, że po wejściu w życie wszystkich przepisów zmienionego rozporządzenia w sprawie

[20] https://unece.org/sites/default/files/2021-03/C128_EU_findings_advance%20unedited.pdf

[21] https://unece.org/environment/documents/2021/08/item-7-b-draft-decision-vii8f-concerning-compliance-european-union.

konwencji z Aarhus, UE nie będzie już naruszać przepisów w sprawie ACCC/C/2008/32;

– w przypadku gdyby w projekcie decyzji ponownie wspomniano o odrzuceniu przez Komitet ds. Przestrzegania Konwencji postępowania prejudycjalnego, należy to odrzucić. Istotne jest, aby w decyzji uznano centralną rolę sądów krajowych UE jako sądów powszechnych prawa Unii oraz uznano system orzeczeń w trybie prejudycjalnym na mocy art. 267 TFUE za ważny środek odwoławczy.

Artykuł 2

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na siódmej sesji spotkania stron konwencji z Aarhus w odniesieniu do projektu decyzji VII.8f w sprawie wypełnienia przez Unię zobowiązań wynikających z konwencji z Aarhus w sprawie ACCC/C/2015/128, powinno polegać na uznaniu obaw i ustaleń Komitetu ds. Przestrzegania Konwencji. W decyzji należy również powtórzyć sformułowania zawarte w oświadczeniu Komisji, wydanym podczas ostatnich rozmów trójstronnych w sprawie zmiany rozporządzenia w sprawie konwencji z Aarhus w dniu 12 lipca 2021 r.

Zgodnie z tym oświadczeniem:

Komisja pozostaje zaangażowana w zapewnienie przestrzegania przez UE jej zobowiązań międzynarodowych w sprawach dotyczących konwencji z Aarhus i w tym kontekście uznaje obawy wyrażone i ustalenia przyjęte w dniu 17 marca 2021 r. przez Komitet ds. Przestrzegania Konwencji z Aarhus w sprawie ACCC/C/2015/128[22] *w odniesieniu do pomocy państwa. W ustaleniach tych wzywa się UE do „podjęcia niezbędnych środków ustawodawczych, regulacyjnych i innych w celu zapewnienia zmiany rozporządzenia w sprawie konwencji z Aarhus lub przyjęcia nowych przepisów Unii Europejskiej, aby wyraźnie zapewnić członkom społeczeństwa dostęp do procedur administracyjnych lub sądowych w celu zakwestionowania decyzji w sprawie środków pomocy państwa podjętych przez Komisję Europejską na mocy art. 108 ust. 2 TFUE, które są sprzeczne z przepisami Unii dotyczącymi środowiska, zgodnie z art. 9 ust. 3 i 4 konwencji.*

Komisja analizuje obecnie skutki tych ustaleń i ocenia dostępne opcje. Komisja zakończy i opublikuje tę ocenę do końca 2022 r. W stosownych przypadkach, do końca 2023 r., Komisja przedstawi środki mające na celu rozwiązanie tej kwestii, w świetle zobowiązań UE i państw członkowskich wynikających z konwencji z Aarhus i z uwzględnieniem przepisów prawa Unii dotyczących pomocy państwa".

W związku z tym Unia powinna zobowiązać się do przeanalizowania skutków ustaleń i oceny opcji dostępnych w ramach porządku prawnego UE i zgodnych z jego specyfiką. Powinna również zobowiązać się do ukończenia i opublikowania tej oceny do końca 2022 r. Ponadto, w stosownych przypadkach, do końca 2023 r., Unia powinna zobowiązać się do przedstawienia środków mających na celu rozwiązanie tej kwestii, w świetle zobowiązań UE i państw członkowskich wynikających z konwencji z Aarhus i z uwzględnieniem przepisów prawa Unii dotyczących pomocy państwa.

Powinno to umożliwić Komisji zakończenie i opublikowanie oceny wskazanej w oświadczeniu oraz przedstawienie w stosownych przypadkach środków mających na celu rozwiązanie kwestii podniesionej przez Komitet ds. Przestrzegania Konwencji, w terminach wskazanych w oświadczeniu.

[22] Zob. https://unece.org/env/pp/cc/accc.c.2015.128_european-union, pkt 132.

W związku z tym Unia powinna również zaproponować na spotkaniu stron, aby przełożyć zatwierdzenie ustaleń w sprawie ACCC/C/2015/128 na ósmą sesję spotkania stron, a nie zatwierdzać te ustalenia.

Artykuł 3

Inne mniejsze zmiany zgodne z podejściem przyjętym w niniejszej decyzji mogą zostać uzgodnione w trakcie koordynacji na miejscu i w świetle ewentualnych negocjacji w sprawie projektu decyzji VII.8f.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący